

Comparat amb altres zones, a Catalunya és més barat estudiar una carrera 'cara' com Medicina, però és més car cursar-ne una de 'barata'.

El descens de taxes no es nota en els graus d'Humanitats

HELENA LÓPEZ
OLGA PEREDA
Barcelona / Madrid

L'Observatori del Sistema Universitari va presentar ahir l'estudi *Preus públics de matrícula, ¿ja està?*, una exhaustiva anàlisi de la situació final, el curs 22-23, després dels acords sobre preus públics de matrícula universitària. L'informe conclou que el preu de la primera matrícula d'un curs de grau varia entre 518 i 1.361 euros en funció d'on i què s'estudii. Una mateixa carrera de l'àmbit de les Arts i Humanitats costa més del doble a Catalunya que a Astúries i una de les carreres sanitàries més cares costa 1,8 vegades més a La Rioja que a Andalusia. ¿On és més car estudiar? Depèn de la carrera. Les més cares són les que s'engloben en les Ciències de la Salut, seguides de les Enginyeries i altres estudis de ciències. Les més barates són les que pertanyen a l'àrea de les Ciències Socials i Arts i Humanitats.

Catalunya, en els últims anys, ha tingut una considerable baixada de preus. Aquest curs 2022-2023, els 130 graus més cars han baixat un 30% el preu, són uns 500 euros més barats. Per curs, cada estudiant paga entre 1.061 i 1.108 euros en taxes de matrícula. ¿Significa que està entre les comunitats més barates? Una vegada més, depèn. Curiosament, a Catalunya resulta més econòmic estudiar una carrera cara, com Medicina, però és més car estudiar una carrera

barata, com les d'Humanitats, se'gons explica la investigadora Vera Sacristán, autora de l'estudi.

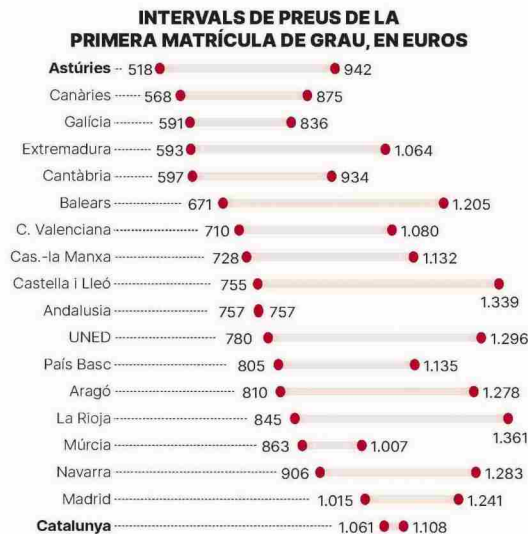
Respecte a la diferència de preus de matrícula a tot Espanya, Sacristán eximeix de tota responsabilitat les facultats, que no són les que fixen les taxes. Són les comunitats autònomes les que ho fan. En tot cas, el límit econòmic és una responsabilitat de la Conferència General de Política Universitària, en la qual les autonomies comparteixen taula amb el Ministeri d'Universitats. Per tant, la investigadora assegura que és una «responsabilitat compartida».

L'informe revela que el preu de la primera matrícula d'un curs de màster habilitant vinculat a l'exercici d'una professió regulada —com la docència i la psicologia— varia entre els 591 i els 1.283 euros. Un mateix màster habilitant com el de Formació del Professorat de Secundària costa més del doble a Navarra que a Galícia, i un d'Enginyeria costa 1,7 vegades més a Navarra que a Andalusia.

L'aclaparadora majoria dels màsters oficials (90,1%) ni habiliten ni estan vinculats a l'exercici d'una professió regulada i els preus no han sigut objecte d'acord per contenir-los. Com a resultat, un màster no habilitant pot arribar a costar més de quatre vegades i mitja més a Múrcia que a Andalusia, i arribar als 2.818 euros per curs (sense incloure-hi els màsters a preus diferenciats). Els màsters oficials a preus diferenciats, alguns dels quals són fins i tot

Estudiants, en una aula de la Universitat de Barcelona.

habilitants, arriben als 13.500 euros per curs.

L'autora de l'estudi posa èmfasi en el «càstig econòmic» que suposa repetir una assignatura. Les matrícules són, en aquests casos, més cares que la primera vegada. És una situació atípica a tot Europa, on als repetidors se'ls posa li-

mitacions acadèmiques, no econòmiques. Totes les comunitats autònomes apliquen coeficients multiplicadors del preu de les segones matrícules i posteriors, la qual cosa afecta especialment l'alumnat amb renda familiar més baixa. Però ho fan de manera molt desigual, no només en imports, si-

no també en criteris. Aquest càstig econòmic resulta un condicionant dissuasori a l'hora de triar els estudis a cursar.

Futura llei universitària

L'estudi assenyalava que tampoc s'han produït acords sobre els preus del doctorat, que han experimentat increments significatius i són tremendament dispersos entre comunitats. Es constaten diversos incompliments dels acords de la Conferència General de Política Universitària, incompliments que deixaran de ser-ho si s'aprova la futura llei universitària (Losu, actualment pendent al Senat). Continuen sense detectar-se criteris objectius per a la fixació dels preus públics de matrícula.

En aquest context, l'estudi assenyalava que la Losu preveu la desregulació i descoordinació entre comunitats autònomes dels preus públics de matrícula, ja que la Conferència General de Política Universitària deixarà de fixar-ne el límit, i passa a referir-se a un «marc general de contenció o reducció». Si s'aprova la llei, remarca Sacristán, la variabilitat i la manca de justificació dels preus públics es podria consolidar i fins i tot ampliar. ■